

δικαιοσύνην, τὴν φιλάνθρωπιαν, καὶ τὴν εἰς Θεὸν εὐσέβειαν, ὅμοια δὲ μὲ « Τὸ ἡδύσμορον, τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον » τῶν Φαρισαίων, ὅταν γίνονται κατὰ δεισιδαιμονίαν ἢ καθ' ὑπόκρισιν. Βλέπειν τινὰ συχναζόμενα καθημέραν τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, νηστεύοντα νηστείας συχνάς καὶ μακρὰς, μοιράζοντα ἀκόμη καὶ εἰς ψυμοζήτας ὄχι ὀλίγα; μὴ βιασθῆς νὰ τὸν κηρύξῃς ἅγιον, πρὶν μάθῃς ἂν φιλάσῃ τὴν κρίσιν, τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν. Μόνοι οἱ φύλακες τῶν τοιούτων κρίνονται καὶ ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους ἅγιοι. Ἄγιος ἀκόμη ὀνομάζει ἡ Νέα Διαθήκη ἀπλῶς καὶ τοὺς πρώτους Χριστιανούς, διότι καὶ ἀληθῶς τοιοῦτοι ἦσαν τότε. Ὅταν ὁ Παῦλος, γράφων πρὸς τοὺς Ἐφεσίους, λέγει περὶ ἑαυτοῦ, « Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ΑΓΙΩΝ, » νοεῖ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ, καὶ καταρχὰς τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ὀνομάζει ὅλους τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἐφέσου ἁγίους, « Τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ. » Καὶ τοῦτο ἐξηγῶν ὁ Θεοφύλακτος λέγει, « Ὅρα πόση ἦν τότε ἡ ἀρετὴ! ὅτε ἁγίους καὶ πιστοὺς καλεῖ ἄνδρας βιωτικούς, γυναῖκας ἔχοντας καὶ παιδιὰ· ἀλλὰ νῦν οὐδὲ ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις τοιούτοις. » Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Θεοφύλακτου κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ἑκατονταετηρίδα καὶ τὰς ἐξῆς οἱ βιωτικοὶ Χριστιανοὶ εἶχον παύσει νὰ ὀνομάζωνται ἅγιοι· τὸ ἐφύλαξαν μόνοι οἱ ἱεροῦ μένοι, καὶ τὸ ἐκoinώνησαν ἔπειτα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Γραικορωμαίους Αὐτοκράτορας, ὀνομάζοντες αὐτοὺς Ἀγίους Δεσπότας, καὶ Ἀγίους Βασιλεῖς, διὰ τὴν στέψιν, εἰς τὴν ὁποίαν πρώτος ὁ Πατριάρχης καὶ μετ' αὐτὸν ὁλος ὁ λαὸς ἀνευφήμιζον Ἀγίον τὸν σταφόμενον. Ἀγιοὶ προσέτι ἐπωνομάζοντο καὶ οἱ Πατριάρχαι, καὶ Ἡ ἀγιωσύνη σου, ἔλεγον συνήθως οἱ πρὸς αὐτοὺς λαλοῦντες ἢ γράφοντες. Πότε δὲ ἤρχισαν νὰ λέγωνται καὶ Παναγιώτατοι (ἐπίθετον εἰς μόνον τὸν Θεὸν οἰκτεῖον), δὲν εἶναι φανερόν. Πιθανὸν ὅτι ἀπὸ συνέρισιν τὴν πρὸς τὸν Πάπαν. Ἐπειδὴ καὶ οὗτος ὀνομάζετο Ἀγίος πατήρ, τὸ Ἀγίος ἐνομίσθη ταπεινὸν ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κ' ἔλαβον ἀντ' αὐτοῦ τὸ Παναγιώτατος, μὲ διπλῆν ὑπέρθεσιν, διὰ νὰ μὴ μεῖνῃ οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν Πατριαρχῶν ὑπὲρ τοὺς Πάπας.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΤΟΥ ΠΑΓΟΥ.

ΕΝ ἀπὸ τὰ πρώτιστα σγεδὸν εἶδη τοῦ ἐμπορίου τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἡ μετακομιδὴ τοῦ πάγου εἴτε εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς νήσους, εἴτε εἰς τὴν νότιον Ἀμερικὴν, εἴτε εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας· ἀναχωροῦσι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀπὸ τὴν Βοστώνη τὰ πλοῖα ὅσα μεταφέρουσι τὸν πάγον. Τὸν ἐκβάλλουσι δὲ ἀπὸ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς εἰς κομμάτια δύο μὲν ποδῶν τετραγωνικῶν ἐπιφανείας, ἐνὸς δὲ καὶ 18 δακτύλων πάχους, ἂν μελέλη νὰ σταλθῇ εἰς τὰς Κυκλάδας τῆς Ἀμερικῆς (τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας). Ἐπειδὴ ὁ πλοῦς οὗτος διαρκεῖ 10 μόνον ἕως 15 ἡμέρας, ὀλίγην πρόνοιαν λαμβάνουσι περὶ μεγάλης ἀσφαλείας· ἀρκοῦνται δὲ νὰ σκεπάσωσι τὴν τρόπιν καὶ τὰ πλευρὰ μὲ τεσσάρων δακτύλων κονιορτὸν φλοιοῦ δρυὸς (βελανιδιάς), τὸν δὲ πάγον μὲ ἱκανὴν ποσότητα χόρτου, ἔπειτα δὲ κλείουσι στεγανῶς τὰς θυρίδας, καὶ τὰς ἀνοίγουσι μόνον ἀφοῦ κατανήσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν.

Ὅταν δὲ ἐξ ἐναντίας ὁ πάγος προορίζεται νὰ σταλθῇ εἰς τὴν Ἰνδίαν, ἔπειδὴ ὁ πλοῦς παρατείνεται εἰς πέντε καὶ ἐξ ἡμῶν, προετοιμαζοῦσιν εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου σανίδωμα ὡς πέντε ποδῶν μήκους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ρίπτουσι ἀπὸ τὸν εἰρημένον ἀνωτέρω φλοιὸν, ἔπειτα δὲ βάλλουσι καὶ δεύτερον σανίδωμα, καὶ τοῦτο γίνεται ὁμοίως εἰς τὰ πλάγια μέρη, ὥστε τὸ δοχεῖον, οὕτως εἰπεῖν, εἴτε ἡ θήκη τοῦ πάγου, νὰ εὐρίσκηται παντελῶς χωρισμένη ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ πλοίου. Οἱ δὲ κύβοι τοῦ πάγου βάλλονται πλησιέστατα, ὅσῳ

δυνατὸν, ὥστε νὰ κατανήσῃ εἰς μόνος ὄγκος στερεός· τὸν σκεπάζουσι δ' ἔπειτα μὲ ἐνὸς ποδὸς χόρτον καλῶς στείδασμένον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ βάλλουσι τὸ σανίδωμα, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ σκεπάζουσι μὲ φλοιὸν δρυὸς.

Ἐχουσι δὲ καὶ σημείον (ἐπιπλευστήν) διὰ τοῦ ὁποῖου διακρίνουνσι πόσον ὁ πάγος ἀνέλυσε. Συνίσταται δὲ τοῦτο εἰς βράδον μεταλλικὴν κάθետον, ἥτις, διερχομένη διὰ σωλήνος ὀρθοῦσιν εἰς βαθμούς, στηρίζεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πάγου, ὥστε καταβαίνει τόσῳ πλείοτερον, ὅσῳ αὐτὸς ἀναλύει· χάνονται δὲ ὡς 55 πῖθοι ἀπὸ τὴν Βοστώνη ἕως τὴν Καλκούταν.

ΠΕΡΙ ΒΡΟΧΗΣ.

ΑΤΜΟΙ ἀναβαίνουσι ἀδιακόπως ἐκ τῆς γῆρας καὶ τῶν ὑδάτων. Τοῦτο καλεῖται ἐξάτμισις. Ὅταν δὲ συμπυκνωθῶσιν οἱ ἀτμοὶ πλησίον τῆς γῆς, ἀποτελοῦσιν ὁμίχλην.

Ὅταν ἡ ὁμίχλη ὑψωθῇ εἰς τὸν ἀέρα, λέγεται νέφος· ὅταν δὲ συμπυκνωθῇ ἔτι μᾶλλον, πίπτει ἐν εἴδει βροχῆς, χιόνος, ἢ χαλάζης. Ἡ χιών συνίσταται ἀπὸ τοὺς ἀτμούς, οἵτινες παγόνουν ἐνῶι τὰ μόρια εἶναι μικρά. Ἡ δὲ χιλιόρα συνίσταται ἀπὸ σφαιρίαια πάγου, καὶ σχηματίζεται ἀπὸ σταγόνας βροχῆς, αἵτινες παγόνουν ἐνῶι πίπτουσι.

Οἱ ἐκ τῆς γῆς ἀναβαίνοντες ἀτμοὶ δὲν φθάνουσι ὑπεράνω προσδιωρισμένου τινὸς ὕψους· ἐπέκεινα δὲ τούτου οὔτε βροχὴ πίπτει, οὔτε χιών. Τὸ σύνθηρος ὕψος τῶν νεφῶν δὲν ὑπερβαίνει ἐν ἡ δὴ δύο μίλια.

Διάφοροι ποσότητες βροχῆς πίπτουσι εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς, κατὰ τὸ κλίμα καὶ τὴν τοποθεσίαν. Ἡ ποσότης τῆς βροχῆς καὶ τῆς χιόνος εἶναι μεγίστη ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἅτινα καὶ περιέχουσι τὰς κυριώτερας πηγὰς τῶν ποταμῶν. Νῆσοι καὶ παραθαλάσσιοι τόποι ὑπόκεινται φυσικῶ τῇ λόγῳ μᾶλλον εἰς βροχὰς καὶ ὑγρασίαν παρὰ τὰ ἐνδότερα μέρη.

Ἡ ποσότης τῆς βροχῆς διαφέρει καὶ κατὰ τὸ πλάτος. Εἰς τὴν Διακεκαυμένην Ζώνην ἢ ἐξάτμισις εἶναι ἀφθονώτερα ἐξ αἰτίας τῆς θερμότητος, καὶ ἡ μεγίστη ποσότης τῆς βροχῆς πίπτει ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου τῆς γῆς. Καταβαίνει δὲ μόνον ἐν μιᾷ ὥρᾳ τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ δὲ τὸν ἐπιλοιπον χρόνον δὲν βρέχει διόλου. Ἐντεῦθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν βροχερῶν ἡμερῶν εἶναι ἐλάχιστος κατὰ τὸν ἰσημερινόν· αὐξάνει δὲ ἀναλόγως τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀποστάσεως. Ἀπὸ βόρειον πλάτος 12° εἰς 43° ὁ κατὰ μέσον ὄρον ἀριθμὸς τῶν βροχερῶν ἡμερῶν εἰς ἕν ἔτος εἶναι 78· ἀπὸ 43° εἰς 46°, ὁ κατὰ μέσον ὄρον ἀριθμὸς εἶναι 103· ἀπὸ 46° εἰς 50°, εἶναι 134· ἀπὸ 51° εἰς 60°, 161.

Ὁ βροχερὸς καιρὸς εἰς τὴν Διακεκαυμένην Ζώνην εἶναι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ θέρους, ὅποτε ὁ ἥλιος ἀναβιβάζει τὴν μεγαλητέραν τῶν ἀτμῶν ποσότητα· φυσικῶ δὲ τῇ λόγῳ διαφέρει ἐκατέρωθεν τοῦ ἰσημερινοῦ.

Αἱ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ γίνονται σφοδρότεροι εἰς τὴν Διακεκαυμένην Ζώνην, εἰς δὲ χώρας ἐγγὺς τῶν πόλων οὐδέποτε συμβαίνουσι. Εἰς τὴν Γροιλανδίαν καὶ τὸν Ὑδρόσειον Κόλπον δὲν βροντᾷ ποτέ. Τὸν ἠλεκτρισμὸν τῶν χωρῶν τούτων ἴσως ἐξανατλεῖ τὸ βόρειον σέλας. Εἰς τὰς εὐκράτους ζώνας, αἱ βρονταὶ εἶναι συχνότεροι καὶ βιαιότεροι, καθ' ὅσον τὸ κλίμα εἶναι θερμότερον.

Εἰς τινὰς χώρας μόλις ποτέ βρέχει, καθὼς εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας. Ταύτας ποτίζουσι ποταμοὶ ἐκ τῶν ὀρέων, καὶ ἀφθονώταται δρόσοι.

Ἡ κατὰ μέσον ὄρον ποσότης τῆς βροχῆς ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους, εἰς διάφορα πλάτη, εἶναι ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν 98 δακτύλων βάθος· εἰς βόρειον πλάτος 19°, 80 δακτύλων βάθος· εἰς πλάτος 45°, 27½ δακτύλων βάθος· εἰς δὲ πλάτος 60°, 17 δακτύλων βάθος.